

Europeisk arbetar- och fackföreningskonferens mot EU:s och Trojkans åtstramningspolitik

Tarragona, Spanien, 15-17 mars 2013

Svensk förberedelsebulletin
nr 3, mars 2013

Konferensen stöds av:

Jan-Erik Gustafsson, styrelseledamot ST inom Universitet och Högskolor; **Marcus Carlstedt**, fackligt aktiv lärare, LR-Stockholm; **Gösta Torstensson**, Nej till EUs fackliga nätverk; **Rolf Axelsson**, förbundsstyrelseledamot Hamnarbetarförbundet; **Tomas Nilsson**, ordförande Gruv:4an & IF Metall Malmfälten; **Eskil Rönér**, förbundsordförande, Hamnarbetarförbundet; **Daniel Nordström**, medlem SSU och Livs, Stockholm; **Filip Tedelund**, medlem SSU och Livs, Stockholm; **Nima Djohari-Taimouri**, medlem SSU, Stockholm; **Jessica Moya**, ledamot Handelsklubb 20-717; **Åke Johansson**, styrelseledamot SEKO Mellannorrland; **Anders Didoff**, medlem Lärarförbundet, Stockholm; **Jonas Wallin**, förbundsordförande Svenska Elektrikerförbundet; **Kenneth Grampe**, lokalombudsman Transport Avd 46; **Mats Norrstad**, fackligt förtroendevald Lärarförbundet; **Göran Gustavsson**, ledamot av Kommunal Stockholms Läns Representantskap; **Abbas Mansouran**, arbetaraktivist, Stockholm; **Anthony Turkson**, fackligt aktiv lärare, Lärarförbundet, Stockholm; **Patrik Ljunggren**, ordförande Transport avd. 3, Göteborg; **Anders Vestman**, aktivist, Stockholm; **Eva Jonson**, medlem LSR, Stockholm; **Alfonso Ramirez**, avdelningsledamot IF Metall, Stockholms län

Massdemonstration i Madrid, 29 mars 2012

Jordi Salvador Duch, UGT Tarragona:

“Det som arbetarna och ungdomarna kräver på gatorna i våra städer, det är att arbetsrättsreformerna, överenskommelserna mot pensionerna, omstruktureringsplanerna och de nedskärningar som trojkan dikterar, ska dras tillbaka.”

**Den Europeiska Arbetarkonferensen
äger rum i helgen 15-17 mars,
med sex delegater från Sverige**

**Låt oss tillsammans genomföra rapport-
och diskussionmöten i Sverige
efter Tarragona-konferensen!**

”Ut med trojkans diktatur! För arbetarnas och folkens rättigheter!”

Det är en stolthet för arbetarna, kvinnliga och manliga, i Tarragona-distriktet, för Kataloniens folk och för den spanska statens alla folk, att hysa den europeiska arbetarkonferensen.

En arbetarkonferens som under tre dagar kommer att samla mer än 200 arbetaraktivister från den spanska staten och mer än tretton delegationer från olika europeiska länder, för att diskutera den mycket hårda offensiven mot sociala rättigheter, mot de europeiska arbetarnas rättigheter, samt för att presentera förslag på handlingar, motstånd och kamp.

Utan tvekan håller vi på att uppleva en attack utan tidigare motstycke mot den europeiska arbetarklassen, från kapitalets institutioner, trojkan och deras medbrottslingar till regeringar. En attack som driver oss hundra år tillbaka i tiden.

På mindre än fyra år har vi förlorat rättigheter som erövrats genom århundraden av kamp, såsom rätten till arbete för alla, värdiga arbeten, pensioner som garanterar ett lyckligt slut på livet, tillräckliga löner som man gjort sig förtjänt av, en offentlig och allmän vård av kvalitet, en utbildning lika för alla, universitet som inte är reserat för rika, rätten till ersättning när man är sjuk osv. Jag pratar inte om 1900-talets förta årtionden, utan jag pratar om dagens situation.

Vi upplever en total kris för demokratin, en parodi i icke-demokratiska, övernationella, institutioners tjänst, vilka dikterar vår lott i livet och som befinner sig i kapitalets och de mäktigas tjänst.

Vi lever bland folk som inte längre är suveräna och i länder där den allmänna rösträtten – uppnådd genom kamp och uppoffringar – har förvanskats så att de regeringar som vi väljer i vissa fall saknar förmågan och i de flesta fall är medbrottslingar till kapitalets diktatur.

Det är inte den förening av nationerna och folken i Europa som vi vill ha. Det vi vill ha är en broderlig

förening som tjänar majoritetens intresse, och inte ett fåtals; en fri och solidarisk förening mellan folken och mot krig, mot alla former av inblandning, även om det sker under ”humanitära” förevändningar; en verklig demokratisk förening skapad av fria individer (idag finns det i EU miljoner människor som inte har medborgerliga rättigheter); en förening bestående av suveräna folk och av solidariska arbetare beredda att samarbeta och inte att konkurrera med andra arbetare för att uppnå en brödbit, vilket är fallet för närvarande.

De tvingar oss att kämpa för att avgöra vem som ska sänka sina levnadsvillkor mest för att öka produktionen av bilar och beröva våra klassbröder i andra länder deras arbeten.

Vi måste diskutera allt detta och mer därtill.

Vi måste bygga redskapen för att förbättra det motstånd och den kamp som miljontals arbetare från Europas alla nationer och folk redan bedriver.

Vår kamp är ännu begränsad till nationell nivå, ledd av våra fackföreningar utifrån de nationella klasserna. Samtidigt som kapitalets organisationer fungerar i en internationell ram som effektivt kan suga ut arbetarna och folken.

Det är nödvändigt att förändra denna verklighets utveckling. Vi behöver en verklig sammanfogning och en gemensam aktion mellan våra organisationer på nivån för Europas alla nationer och folk. Och den fråga vi ställer oss själva är hur vi kan göra det möjligt.

Enligt vår åsikt måste vi fastställa gemensamma mål. Det som arbetarna och ungdomarna kräver på gatorna i våra städer, det är att arbetsrättsreformerna, överenskommelserna mot pensionerna, omstrukturingsplanerna och de nedskärningar som trojkan dikterar, ska dras tillbaka. Är det inte här vi har de mål som kan göra en samordnad aktion mellan våra organisationer möjlig?

***Jordi Salvador Duch,
generalsekreterare för den
fackliga landsorganisationen
UGT i Tarragona***

Om vi förlägger vår aktion inom den tendens som består i att acceptera att omstruktureringsplanerna är oundvikliga och anser att det räcker med att mildra dem eller att förlänga tidsramen för att ”minska underskotten”, ja då finns det ingen grund för en gemensam aktion.

Det är den läxa vi lärde oss av den 14 november, av de senaste massiva demonstrationerna den 23 feb-

ruari; och, på en annan nivå, av händelserna i vårt grannland Italien.

Arbetarnas vilja att på ett effektivt sätt bekämpa den politik som enbart står i kapitalets tjänst har hittills inte funnit sitt förlopp på europeisk nivå.

Det är den diskussionen som, för oss, har börjat.

Jordi Salvador Duch

Chockvågor i hela Europa efter protestvalet i Italien

Monti, den tidigare regeringschefen för den ”tekniska regering” som tillträdde med hjälp av EU och som sedan november 2011 genomfört trojkans alla diktat, fick knappt 10% av rösterna i det italienska parlamentsvalet, 24-25 februari. Även hans två stödpartier, det Demokratiska partiet under Bersani, och högern under Berlusconi, tappade miljoner röster jämfört med valet 2008.

Detta uttrycker en tydlig protest mot Montis politik, inte minst arbetsrättsreformen som luckrar upp förbudet mot uppsägningar och bidragit till att 30% av befolkningen lever under nivån för fattigdomskriterierna.

”Rörelsen 5 stjärnor”, ledd av skådespelaren Beppe Grillo, fick närmare 25% av rösterna på ett valprogram mot korruption och med ett visst ifrågasättande av EU och euron. Även om det är uppenbart att många lade sin röst

på denna rörelse för att uttrycka sin protest mot trojkans politik, så handlar det om en i högsta grad motsägelsefull rörelse.

Rörelsen uttalar sig generellt mot alla partier och fackföreningar och för nedskärningar av de offentliga utgifterna. Efter valet har man också tydligt deklarerat att man inte vill lämna euron.

I denna situation reser sig frågan om avsaknaden av en verklig representation för de italienska arbetarna och bland annat har det bildats en ”*Kommitté för uppbyggnaden av ett oberoende arbetarparti*”, vars initiativtagare kommer att delta på konferensen i Tarragona.

Artikeln bygger på information från en italiensk delegat till Tarragona-konferensen

ILO ger LO rätt i Laval-fallet

I december 2007 beslutade EG-domstolen (numera EU-domstolen) att Byggnads och Elektrikernas blockad mot det lettiska företaget Laval var olaglig, trots att Laval vägrade respektera svenska kollektivavtal och betalade mycket låga löner till arbetarna i Vaxholm.

Detta beslut ledde till att facken sammanlagt fick betala 3 miljoner i skadestånd och att Riksdagsmajoriteten urholkade svensk arbetsrätt och fackliga rättigheter med *Lex Laval*, som började gälla i april 2010. Denna lag innebar att de svenska fackens konflikträtt för att tvinga fram svenska kollektivavtal i praktiken avskaffades.

LO vände sig, tillsammans med TCO, till det internationella arbetsrättsorganet ILO med en förfrågan om allt detta inte stred mot internationell arbetsrätt. Efter att regeringen gjort sitt bästa att förhålla ILO:s utredning så har nu ILO:s expertkommitté gjort ett utlåtande som ger LO och TCO rätt mot regeringen och mot *Lex Laval*.

ILO:s expertkommitté slår fast att begränsningarna av svenska fackliga organisationers möjligheter att vidta stridsåtgärder för att få till stånd kollektivavtal med gästande utländska företag strider mot ILO:s konvention 87. Kommittén uppmanar därför svenska regeringen att ändra lagstiftningen och att kompensera Byggnads och Elektrikerna för det skadestånd de har tvingats betala. (*Enligt gemensamt pressmeddelande från LO och TCO, 2013-02-27*)

Flera av de fackliga aktivister som nu förbereder Tarragona-konferensen, i Sverige och i andra länder, deltog, tillsammans med andra, på en konferens i Stockholm i maj 2008 om Laval-fallet och likande fall i andra länder. Den konferensen gav sitt fulla stöd till det fackliga motståndet mot EU:s och EG-domstolens ifrågasättande av fackliga och arbetsrättsliga erövringar. Då som nu är det uppenbart att EU, dess fördrag och dess rättsliga organ är dirketa verktyg mot arbetarna och deras rättigheter.

Kampen måste fortsätta!

Vi vet ännu inte exakt vad Tarragona-konferensen kommer att mynna ut i, men det som är säkert är att strävandena efter att samrodna kampen på europeisk nivå – mot de angrepp som kommer från Trojkan, EU och regeringarna – måste fortsätta. Vi svenska undertecknare och delegater kan spela en viktig roll i den kampen.

Läs oss därför, som ett första steg, stärka banden mellan oss och tillsammans organsiera rapport- och diskussionsmöten kring slutsatserna från Tarragona-konferensen. Skriv eller ring till oss kontaktpersoner med förslag!

Kontakt:

Jan-Erik Gustafsson
Marcus Carlstedt

janerik@bahnhofbredband.se
emce@me.com

tel. 08 752 85 50
tel. 076 129 20 53